

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LV. Eucharistia an sit Res permanens, an Actio transiens?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

extra eam est personaliter: Nam ille modus astruit solam efficaciam Communionis cum Sacramentariis.

A D III. Etiam extra usum Cœnæ distribuitur, cum sit ubique in omni re, quam distribui contingit.

VII. DE EVCHARISTIÆ SACRAMENTO seu COMMUNIONE.

QUESTIO LXI.

Eucharistia an sit Res Permanens; an Actio transiens?

LUTHERO Martinus Bucerus, teste Chlæo l. 3. Miscel. tract. 8. anno 1536. persuasit, In Eucharistia non esse Corpus Christi, nisi dum sumitur: ac proinde Sumptuē propriè esse Sacramentum. Rati, sic Lutheranos & Zwingianos reconciliandos fecit. At irritu euentu. LUTHERANI, Melanchthon, Brentius, Kemnitius, &c. Item CALVINIANI cum Caluino, Inst. 4 c. 18. §. 37 39. Martyr lib. contra Gardin, &c. idem at ripuerunt commentum; quod ad Orthodoxam Eucharistię Adorationem illud valere destruendam cernunt.

CALVINVS tamen, Martr., & Illyricus volunt, tunc solum est. Sacramentum, cum actu sumitur: Ut Baptismi aqua, dum affunditur: Non, dum ad egressos defertur.

LUTHERANI v. d. vt Kemnitius (quo S. Patrum eludat, estimonia) volunt esse etiam, dum ad egressos defertur, immedia à Cœna: Quodam quoque post triduum manere ait. Sacramentum.

SVADENT istis. 1. Quia sic Institutio est facta. 2. Sicque est cum Baptismo. 3. Nec S. Patres sunt alieni. 11. Caluinus. Qui sic faciunt, scilicet alteruant Euch. habent Veteris Ecclesia exemplum; Fatoe. Verum in restanta, in qua non sine magno periculo erratur; nihil tu-

tius est, quam veritatem sequi. III. Kemnitius ea vult S. Patrum testimonia admitti, quæ dicunt statim à Cœna missum Sacramentum ad egressos. IV. Idem. Alii Patres errant: 1. Sed quia ex simplicitate; ignosci potest: 2. Alios cum his non consenserent ad alteruationem Euch. ideo Consuetudinem non fuisse Vniuersalem. 3. Et sic ubi fuit, abrogata esse. 4. Demum assertam esse ad mandationem, non ad superstitionem.

AVTOR. Eucharistia planè est Res permanens; non Actio transiens. Docent id verba Institutionis: *Hoc est enim Corpus meum.* I. Hoc dictum fuisse Verum necessè est; at ante mandationem dictum fuit. II. Fuit dictum, ut causa mandationis: q. d. ideo manducate; *Hoc est ENIM Corpus meum:* scilicet maximum Sacramentum; coque sanctius motuum. Präceptum est, *Manducate:* Simul *Hoc est enim Corpus meum* Exhibitio Rei est; Non Promissio, ut Calvinus finxit: Hæc enim futuri est, non præsentis boni.

III. Benedictio, rem communem faciens benedictam & sacram, est Actio per se perfecta; cuius Opus est Res rerum sacrarum sacratissima Corpus Christi: 1. Cor. II. Panis, quem frangimus, non ne Communicatio est. &c. At istud est permanens, ad Communionem manducandam ordinatum, duratq; dum species perdurant: quibus corruptis, esse desinit.

IV. Manducate, præcepit; sed non addidit, continuò post Benedictionem Manducate: quod ergo Verba Institutionis non definiunt tempus manducandi; ecquā Scripturā Sacra docete definiunt Sectarii. Manducandum esse simul ac benedictio facta est? Vnde docent, Benedictionem, & Manducationem unā esse Actio.

Actionem Coenæ debere? Nos duas esse docemus, Benedictionem, Sacrificii, Manduationem, Sacramenti.

V. Accipi, Benedici, Frangi, sunt Sacrificii, seu, ad Esse Sacramenti faciunt. Distribui, & Manducari, ad Vtum Sacramenti spectant: Atque Essentia rei, & Vtus eiusdem nullam habent necessariam connexionem: ergo neque in hoc Sacramento. Proinde diuerx sunt actiones Rei permanentis tam extra Vtum, quam in Vtu præsentis. Iam ut essentiae illius est accidentarius; Vtus manduationis ita & Reseruationis, Supplicationis. &c. est; ut sine quo sit Res nihilominus permanens ac per se subsistens. Hactenus ex Institutione probatio ducta est.

VI. Iam Baptismi & Eucharistiæ disparitas docet eandem Permanentiam. Quia in Baptismo non est Res permanens; sed Actio, quæ sit & dicatur Sacramentum: at in Eucharist. non est Actio, sed Res permanens, quæ sit Sacramentum. De Baptismo: quia non Aqua est Sacramentum sola; Non Forma super Aquam dicta; sed Actio per hæc circa baptizandum. Liquet. De Eucharistiæ vero: 1. Quia, Modus loquendi omnium is fuit, ut nemo Fractionem, aut Benedictiōnē, aut Distributionem, aut Manducationem, vocat Eucharistiam; sed rem permanentem; Ut Iustinus, Panem sanctificatum, Cibum. &c. Quem dicunt Patres offerri, Confici, Portari. &c. quæ conueniunt Rei permanenti, non Actioni: Quem conferunt etiam cum Verbo Incarnato. &c. 2. Actio nulla est, cui tota ratio Sacramenti conueniat: Nam Manducatio est fulcipientium; at horum actio non constituit Sacramen-

tum. Benedictio seu Consecratio est Ministeri, qui facit esse Sacramentum; sed non est ipsa illud. Fractio & Distributio non sunt signa gratiæ inuisibilis; ergo nec sacramenta. At Pani Consecratio, utrei permanenti, patet conuenire definitionem sacramenti: ergo & est Sacramentū VII. Docent idem S. Patres apud Bell. l. 4. c. 4.

Dico AD I. iam liquet ex dictis.

AD II. Id agat ipse, quod recte uidet agendum: at contra it.

AD III. At istud solus dicit S. Iustinus: reliqui Afferuationem quoq. iubet, aut docent. 2. Christus nec detulit ad absentes Eucharistiam, nec iussit vnde iuber Kemnitius? &c.

AD IV. 1. S. Cyprianus corripuit rudes Sacerdotes, ex simplicitate errantes contra Vtum communem. 2. Mentitur alios Communi Consuetudini non consensisse. 3. Abrogatam fuisse ementitur: Itemque & 4. Afferuum Eucharistiam ad mandationem solam Bell. c. 15.

QVÆSTIO LVII.

Ecque debita sit Eucharistie Materia Panis?

LUTHERANVS Illyricus Cent. II cap. 8. Schismati Grecorum in hoc & Latinorum tradidit utrum etiam de Grecis. Hinc Lutheranus & Zwinglius fermentatum putant aptorem azymo.

CALVINVS Inst. l. 4 c. 17. § 47. tia 1. Sunque esse utro utraris. 2. Fermentatum durasse à Christo ad annum 115. 3. Alexander Papam instituisse azymum. Sic & Kemnitius par. 2. ad Seß 22 c. 7. Calvini hinc fermentato utuntur omnes: Vt & Greci Schismatici.

SVA DENT istis. 1. Matth. 26. Non in die festo. &c. sc. Paschæ. Marc. 15. Joseph lydonem